

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z wniosku J.P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w [...]

o emeryturę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 listopada 2017 r.,

na skutek zażaleń wnioskodawcy na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 2017 r., sygn. akt II UK 524/16,

1. odrzuca zażalenia,

2. oddala wniosek pełnomocnika wnioskodawcy adwokat A. P. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 września 2017 r., II UK 524/16, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej wnioskodawcy J. P. od wyroku Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 3 listopada 2015 r., w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w [...] o emeryturę i oddalił wniosek pełnomocnika skarżącego o przyznanie jej kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

Uzasadniając brak przesłanki prawnej (oczywistej zasadności skargi) przemawiającej za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia jej do rozpoznania, wskazując „że poddana przedsądowi skarga kasacyjna nie tylko nie była oczywiście zasadna, ale przeciwnie okazała się ułomna,

(...) i niejasna ze względu na oderwanie od miarodajnych ustaleń faktycznych (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), (...), oddalając wniosek ustanowionej z urzędu pełnomocnik procesowej skarżącego o przyznanie jej kosztów nieopłaconej pomocy prawnej za sporządzenie skargi kasacyjnej sprzecznej z wymaganiami profesjonalizmu prawniczego (por. utrwaloną w tym względzie judykaturę w postanowieniach Sądu Najwyższego z: 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999 nr 6, poz. 123 lub 6 czerwca 2014 r., IV CSK 228/14, LEX nr 1498497)".

Powyższe postanowienie zaskarżyła zażaleniami (pierwsze z dnia 13 i drugie 15 listopada 2017 r. – daty wpływu zażaleń do Sądu Najwyższego) pełnomocnik powódki, wnosząc w pierwszym z nich o „jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania odmiennemu składowi lub o zmianę postanowienia i przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na okoliczność, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (...)” oraz zasądzenie „kosztów reprezentacji z urzędu za postępowanie zażaleniowe (...)”, zaś w drugim o jego zmianę „i przyznanie na rzecz Adwokata (...) kosztów w kwocie 211.511,28 zł + Opłata 30 zł lub o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia i przekazanie do ponownego rozpoznania” z zasądzeniem kosztów „reprezentacji z urzędu za nin. postępowanie zażaleniowe (...) tj. w kwocie 52.887,82 PLN + Opłata 30 zł” oraz „zasądzenie od Skarbu Państwa Sądu Najwyższego, ZUS/O, ZUS/Wa-wa na rzecz wnioskodawcy (...) zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego wg norm”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenia jako oczywiście niedopuszczalne podlegają odrzuceniu.

W myśl art. 394¹ § 1, § 1¹ i § 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a także na orzeczenie uchylające przez sąd drugiej instancji wyrok sądu pierwszej instancji i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania zaś w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, także na postanowienia sądu drugiej instancji

kończące postępowanie w sprawie, poza postanowieniami, o których mowa w art. 398¹ k.p.c. oraz postanowieniami wydanymi w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Z niewątpliwego brzmienia tego przepisu wynika, że środek ten nie przysługuje od orzeczenia Sądu Najwyższego, bowiem nie jest on sądem drugiej instancji. Innymi słowy nie można skutecznie składać zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego wydane – tak jak w tej sprawie - w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania i orzekającego o kosztach postępowania jest ono bowiem postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie kasacyjnej, brak zaś szczególnej regulacji prawnej, która pozwalałaby na zmianę takiego postanowienia na wniosek lub z urzędu.

Te oczywiste uregulowania wskazują więc, że wniesione w sprawie zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego są niedopuszczalne i stąd podlegają odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

kc